Голос України

Газета Верховної Ради України № 16 (1016) ♦ Четвер, 26 січня 1995 року ♦ Ціна договірна

В україно-російських відносинах можливе потепління.

Завдяки енергоносіям з Росії

Президенти Росії та України Борис Єльцин і Леонід Кучма у ході майже двогодинної розмови віч-на-віч у вівторок у Москві проаналізували стан відносин між двома країнами і дійшли висновку про потребу будувати між своїми державами нові відносини.

Президенти обговорили конкретні питання двосторонніх відносин, зокрема, проблему Чорноморського флоту й заборгованості України Росії. Росія готова розв'язувати ці проблеми, підкреслив Борис Єльцин, нагадавши, що говорив про це Леонідові Кучмі ще коли він був прем'єр-міністром України. «Ми підтверджуємо і говоримо про нашу готовність зараз», — сказав Єльцин.

Президенти «залишилися задоволені підсумком зустрічі».

Експерти з оточення глав обох держав звертають увагу на те, що дана зустріч є важливим етапом у підготовці державного візиту Президента Росії в Україну. Раніше обидва лідери неодноразово підкреслювали, що візит Президента Єльцина до Києва відбудеться тоді, коли політичний договір між Україною й Росією буде повністю готовий до підписання.

Серед підписаних документів — угода «Про основні принципи торгово-економічного співробітництва».

Подробиці про «народне віче» в Севастополі

Олександр Георгійович Круглов, депутат Верховної Ради Криму, відомий своїми крайніми поглядами. Він їх не приховує, і хоч би яке питання розглядав кримський парламент, Круглов весь час береться за своє — пропонує, що необхідно, мовляв, розв'язати питання про приналежність півострова Росії. Усіляко намагається збуджувати народ і в Севастополі, де проживає. Провів несанкціонований мітинг, і голова Верховного суду Криму звернувся до парламенту з проханням дати згоду на притягнення Олександра Георгійовича до адміністративної відповідальності, проте в цьому йому відмовили.

(Закінчення на 2-й стор.).

КРОК УПЕРЕД, ДВА КРОКИ НАЗАД, АБО ЯК МИ РЕФОРМУЄМО АВІАТРАНСПОРТ

Президент України ліквідував відому в світі компанію "Авіалінії України". З'ясувалося, що це "реформа" здійснена... на прохання трудящих.

(Читайте на 4-5-й стор.).

Обговорюються питання співробітництва

24 січня до Києва з Москви прибула робоча група штабу з координації військового співробітництва держав—учасниць СНД на чолі з консультантом секретаріату Ради міністрів оборони держав—учасниць СНД генерал-полковником запасу Германом Бурутіним.

У ході робочої зустрічі з представниками українського військового відомства розглянуті питання подальшого співробітництва Міністерства оборони України та штабу з координації військового співробітництва. Членів робочої групи прийняв заступник Міністра оборони України генерал-полковник Іван Біжан.

Тим часом

Іноземні інспектори у Львові

До Львова на літаку американських ВПС прибула інспекційна група з контролю за виконанням Договору про звичайні збройні сили у Європі. До складу групи увійшли військові фахівці із Сполучених Штатів Америки, Данії, Нідерландів та Великобританії.

Вони проведуть інспекцію скорочення озброєнь на Львівському танкоремонтному заводі.

ЧЕЧНЯ: відлуння подій

Дудаєв міняє наголос

Хоча в Москві й заявлено, що «воєнна фаза» операції у Чечні закінчена, війна триває. Російські війська захопили міст через ріку Сунжу, яким моджахеди користувалися, щоб перебратися у ґори для розгортання партизанських дій. Нині з'єднання МО РФ і внутрішніх військ здійснюють операції зі стабілізації становища у прилеглих до Грозного південних сільських районах.

У самій столиці точаться бої. Найбільшу небезпеку для російських військ являють снайпери, серед яких немало професіоналів. Зробивши кілька пострілів, вони негайно переміщуються з одного поверху будинку на інший. Тому по будівлях, звідки вони стріляють, застосовується танкова артилерія. Російська контррозвідка посилено розшукує Д. Дудаєва, проте досі — безуспішно.

У той же час бунтівний генерал дає інтерв'ю пресі, веде телефонні переговори з лідерами ісламських держав. Зокрема, він мав бесіду з лідером лівійської революції М. Каддафі, у якого просив сприяння з боку мусульманського світу щодо ідеї проведення в Чечні референдуму на предмет її незалежності від Росії. Проте тональність виступів Д. Дудаєва змінилася: якщо раніше він наполягав на воєнній підтримці з боку ісламських держав, то нині робить наголос на дипломатичних аспектах проблеми.

Цитата дня

Партизанської війни в Чечні не буде. Розгромлення збройних формувань, які пішли на південь, проводитиметься аналогічно діям військ НКВС у Західній Україні після Великої Вітчизняної війни.

С.СТЕПАШИН, директор ФСК Росії.

Парламентська хроніка

Жорстока правда про нас і наше майбутнє

Денне засідання 24 січня

Після затвердження головою Державного комітету в справах охорони державного кордону Віктора Банних та прийняття змін і доповнень до постанови Верховної Ради України про право власності на деякі види зброї, народні депутати перейшли до слухання проекту закону про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх.

Доповідь Володимира Черепкова з цього питання розкрила перед парламентаріями жорстоку правду про нас і наше майбутнє. Чому майбутнє? Та тому, що так ми звикли називати молодь. І хоча цей вислів давно перетворився на штамп, зміст його по суті залишився правильним: нинішні юнаки і дівчата через 10—20 років прийдуть до керівництва державою і від них залежатиме не лише те, якою буде вона, а й те, яким буде життя всіх нас. Факти ж, наведені в доповіді, свідчать про моральну і фізичну деградацію значної частини молодих людей, що рівнозначне втраті їх для суспільства.

Не цитуватиму виступ Володимира Черепкова, оскільки він повністю друкується в нашій газеті, однак про актуальність закону і необхідність негайного його прийняття переконливо свідчать виступи депутатів. По суті, жодний з тих, хто взяв участь в обговоренні, не піддав сумніву його нагальність, чимало парламентаріїв дали найвищу оцінку роботі Комісії з питань молоді, спорту і туризму, яка готувала документ. Очевидно тому вперше у практиці Верховної Ради проект був одразу ж прийнятий як закон. Ухвалено також постанову про введення його в дію.

Наприкінці засідання депутати розглядали «різне».

Василь ТУГЛУК.

Точка зору депутата

ХТО ВОНИ, НЕПОВНОЛІТНІ?

Для мене це дуже приємна подія — прийняття закону про органи і служби у справах неповнолітніх. Я хотів би, щоб і далі так оперативно приймалися закони у Верховній Раді, щоб комісії, які їх готують, доводили документи до ось такого повноцінного стану, коли депутати одразу можуть прийняти закон, без другого чи третього читання.

Що стосується закону, про який ми говоримо, то я мав до нього причетність, коли ще працював віце-прем'єр-міністром. Нам давно потрібна була єдина державна політика щодо правового і соціального захисту неповнолітніх. Наголошую на правовому і соціальному захисті неповнолітніх тому, що, очолюючи комісію у справах неповнолітніх при Кабінеті міністрів України, я міг переконатися, що наші діти не знають законів, у правовому плані безграмотні. Часто вони вчиняють такі порушення, що якби знали, що за цим стоїть, зовсім інакше поводилися б.

Неповнолітніх не можна лишати без підтримки,без контролю, насамперед, морального. Часто, закінчуючи школу, вони не мають роботи, не знають, чим зайнятись. До армії ще два роки, і таким чином хлопці лишаються поза простором, поза впливом держави. І часто вчиняють кримінальні злочини. Досить лише факту, що 11 тисяч дітей щороку вчиняють суспільно небезпечні дії до досягнення віку, з якого настає кримінальна відповідальність. Тобто, хтось робить злочин і ніякої відповідальності за це не несе. А тому відчуває безкарність, що веде до нових порушень законності.

Ситуація серед підлітків надзвичайно криміногенна, і треба вжити серйозних заходів. Нам потрібні суди, які спеціально розглядатимуть справи неповнолітніх, потрібна кримінальна міліція, яка займатиметься тільки неповнолітніми. Все це і відбито в законі про неповнолітніх.

Прийнятий закон передбачає, що буде створено комітет у справах неповнолітніх при Кабінеті міністрів України, відповідні служби в областях, містах і районах, існуватиме чітка система нижчих органів від цього комітету. Там будуть люди, які тепер нестимуть державну відповідальність за це діло. Тобто за цим законом — чітка державна політика.

Хочу ще раз наголосити: не покарання нас цікавить, а робота з попередження негативних ситуацій, визначення соціального статусу неповнолітніх, правовий і соціальний захист.

Суди і кримінальна міліція створюються не для того, щоб карати дітей, а щоб утримувати молоду людину від порушення.

Якщо із самого дитсадочка ми не нестимемо правову культуру до молодої людини, нічого на краще не змінимо. Тому що демократична держава може триматися лише на високій правовій культурі. Коли людина відчуватиме себе суб'єктом правової держави, громадянином, вона відповідатиме за свої дії навіть не досягши повноліття.

Микола ЖУЛИНСЬКИЙ.

Обмежили монополістів

Ранкове засідання 25 січня

Прийнято Закон України «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України» (у зв'язку з прийняттям Закону «Про Антимонопольний комітет України»). Ухвалено також постанову ВР «Про внесення доповнень до постанови ВР України «Про порядок введення в дію Закону України «Про Антимонопольний комітет України». Законопроект представляли голова Антимонопольного комітету України Олександр Завада та голова підкомісії Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Валентин Чеботарьов.

Щоб усунути наявні суперечності між законами, щойно ухваленими, і Конституцією України, депутати внесли зміни і доповнення до статей 97-І, 108-І, 110-І, 117-І Конституції (Основного закону) України. Якщо коротко охарактеризувати обговорені та ухвалені документи, то слід сказати,що загалом вони спрямовані на обмеження монополізму виробників, створення рівних умов для конкурентів. Конституційною зміною зокрема передбачено, що відставка Кабінету міністрів України не тягне за собою відставки голови Антимонопольного комітету України, хоча він входить до складу уряду, як зазначено у статті 116-й Конституції. Конституційні доповнення ухвалено після третього голосування 314 голосами. Проектом закону «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції підприємницької діяльності» передбачено ряд обмежень монополістів — скажімо, на встановлення цін, підприємці захищаються від примусового вступу в різні об'єднання та корпорації, пропонується застосування нового механізму відшкодування збитків, завданих монополістами, упорядкування системи індексації розмірів штрафів. Однак депутати визнали документ недосконалим і повернули його на допрацювання.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Подробиці про «народне віче» в Севастополі

(Початок на 1-й стор.).

Та не в усьому кримський парламент потурає Круглову. Депутати не підтримали пропозиції Круглова прийняти звернення до керівництва Росії зі схваленням його дій у Чеченській Республіці Ічкерія. Ні то й ні, подумав, очевидно, Круглов і вирішив скликати в своєму місті народне віче. Проте, попри широку попередню рекламу майбутнього заходу, на нього прийшло лише близько ста чоловік. Про це, зокрема, повідомила й газета «Слава Севастополя», опублікувавши все ж таки великий звіт із так званого віче, проілюструвавши його фотознімками і назвавши: «Віче підтримує дії російського керівництва в Чечні».

Як ви вже здогадалися, на цьому зібранні було ухвалено те саме звернення до Президента, Прем'єр-міністра, Державної Думи та Ради Федерації Росії, яке Круглову не вдалося протягти через ВР Криму. Волосся стає дибки, коли вчитуєшся в рядки звернення. Отож: «Народное вече Севастополя расценивает военно-политическую акцию против национал-сепаратистских формирований и их вожака генерала Дудаева как первый решительный шаг России на пути укрепления своей государственности — вплоть до скорейшего воссоединения исконно принадлежащих ей земель. Настал черед для России... навести порядок и в отношении главной базы Черноморского флота — Севастополя и всего Крыма».

Отак, не більше й не менше.

У зв'язку з цим спадають на думку слова Круглова, сказані ним на одному з мітингів півтора року тому: «Мы вернем Крым России, но, к сожалению, с кровью». Повернімося ж до горезвісного звернення: «Невозвращение в ближайшее время Севастополя, Крыма России, а затем и других российских земель, по глупости переданных Украине, может привести к стычкам с неизбежным вмешательством в них России». Автор звернення радить вищим керівникам Російської Федерації: «Лучше не оттягивать решение проблемы, как случилось в Чечне».

Проповідування війни переслідують у всіх цивілізованих країнах. Та у нас чомусь немає управи на політика, який зарвався. Адже і виступаючи на так званому віче, Круглов заявив, що «в случае затягивания разрешения известных проблем в Крыму, Севастополе и на ЧФ нас ожидает чеченский вариант. А посему нужно сказать решительное «нет» гражданскому согласию и единству в Украине».

Не коментуватиму ці слова. Читачеві, певен, зрозуміло, до чого закликає О. Круглов. І очевидно, час би вже приборкати горе-політика. Бо ж закони Української держави обов'язкові для всіх, у тому числі і для депутата ВР Криму.

Олександр ПІЛАТ.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок висвітлення роботи третьої сесії Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Теле- та радіотрансляцію пленарних засідань третьої сесії Верховної Ради України здійснювати щоденно, як правило, у формі інформаційних повідомлень, репортажів та в інших інформаційних жанрах.

Повне висвітлення (трансляція пряма чи в запису) пленарного засідання Верховної Ради України по радіо і телебаченню здійснюється за окремими рішеннями Верховної Ради України.

Головам постійних комісій Верховної Ради України при підготовці до розгляду відповідних питань порядку денного вносити пропозиції щодо їх висвітлення у засобах масової інформації.

2. Доручити Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

започаткувати телевізійну інформаційну програму «Парламентський тиждень» (обсягом до 1,5 години мовлення щосуботи) за участю народних депутатів України, надаючи однакові рівні права депутатським групам (фракціям) щодо висловлення своїх оцінок;

організувати на каналі національного радіо регулярну радіопередачу з проблем державного будівництва та законодавства за участю постійних комісій Верховної Ради України, депутатських груп (фракцій).

3. Сценарно-інформаційне забезпечення програм доручити прес-службі Секретаріату Верховної Ради України.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на постійну Комісію Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ,
17 січня 1995 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про визнання повноважень народного депутата України ВІТРЕНКО Н.М.

Розглянувши подання тимчасової Мандатної комісії, відповідно до статті 100 Конституції (Основного Закону) України, Верховна Рада України **постановляє:**

Визнати повноваження народного депутата України **Вітренко** Наталії Михайлівни, обраної 18 грудня 1994 року від Конотопського виборчого округу № 346, Сумська область, замість вибулого.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ,
18 січня 1995 року.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства розглянула проект Закону «Про протидію незаконному обігу наркотичних засобів і психотропних речовин та зловживання ними». На думку членів Комісії, він потребує концептуального доопрацювання.

Торкаючись конкретних аспектів проблеми, голова Комісії Юрій Спіженко зазначив, що, головне, необхідно визначити термін «наркоманія» з медико-юридичних та соціальних позицій. Згідно з визначенням ВООЗ, «Наркоманія — це стан періодичної або хронічної інтоксикації, обумовлений повторним вживанням наркотичних засобів, який характеризується психічною або фізичною залежністю від них і шкідливими наслідками для індивідуума та суспільства». Тому в Закон слід ввести нове поняття — «недобровільне лікування» щодо цих хворих на відміну від раніше вживаного «примусове лікування», що в свою чергу потребує внесення відповідних змін до чинного законодавства про охорону здоров'я.

«Мова не про примусове лікування у спеціальних закритих закладах, а про обов'язкову наркологічну допомогу, що надається хворим в закладах охорони здоров'я на загальних засадах», — сказав Юрій Спіженко, коментуючи рішення Комісії. Він вважає, що примусове лікування може бути застосовано щодо осіб, які перестали усвідомлювати оточуючу дійсність та свою поведінку. І тут, на законодавчих засадах, необхідно уточнити, кому належить право встановлювати діагнози наркоманії, токсикоманії, алкоголізму, бо, згідно з Положенням про дільничного лікаря психіатра-нарколога, це право надається йому одноособово. Коли ж справа стосуватиметься надання недобровільної допомоги таким хворим, то рішення повинна приймати лікарсько-консультаційна комісія.

В законопроекті, на думку Комісії, слід передбачити й право громадянина на всебічний і неупереджений судовий розгляд рішення експертної Комісії про надання йому наркологічної допомоги у примусовому порядку. При цьому заклади охорони здоров'я не повинні виконувати каральних операцій та обмежувати права людини. Тому Комісія пропонує спеціалізовані закриті медичні заклади підпорядкувати МВС України.

Узагальнені пропозиції з цих та інших питань направлені до Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи внесла істотні поправки і схвалила до розгляду на сесії підготовлений Верховним Судом України проект закону, що передбачає внесення змін і доповнень до ряду статей Цивільного процесуального кодексу України, які стосуються вдосконалення порядку розгляду в судах цивільних справ. Запропоновано також внести відповідні доповнення і зміни до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», що прийнятий у минулому році, та інших законодавчих актів України.

Крім того, Комісія обговорила і вирішила подати на розгляд Верховної Ради України проекти постанов щодо деяких особливостей застосування Закону «Про державну службу» в системі Національного банку України.

Прес-служба Верховної Ради України.

Виступ заступника голови Комісії з питань молоді, спорту і туризму Володимира ЧЕРЕПКОВА

на сесії Верховної Ради України 24 січня 1995 р.

В Україні проживає понад 13 мільйонів неповнолітніх. Кожен четвертий громадянин нашої країни. Мені б дуже хотілося, аби, розглядаючи поданий комісією законопроект «Про органи і службу у справах неповнолітніх і спеціальні установи для неповнолітніх», ви, шановні народні депутати, увесь час пам'ятали про цей статистичний факт. Кожний четвертий громадянин нашої країни — неповнолітній.

Процеси, що відбуваються в нашому суспільстві, і економічні, і політичні, призвели наших дітей і підлітків до того становища, що його інакше, як катастрофічним, назвати не можна.

Неповнолітні, їхнє становище, їхня доля — особливе державне питання. Це не лише майбутнє нашої держави, це його сучасність. А коли говорити про сучасне, ми змушені констатувати: у нашій державі практично розпалася система роботи з неповнолітніми. Усі ми чудово розуміємо, що форми роботи з неповнолітніми, які існували раніше, вичерпали себе. Але, як і багато в чому іншому, руйнуючи, ми, по суті, нічого не створили натомість. Розпалася система роботи за місцем проживання дітей і підлітків, більшість дитячих приміщень передано комерційним структурам. Відбувається руйнація створюваної протягом десятиліть культурної інфраструктури, зниження інтересу дітей до книги, мистецтва, культурних цінностей.

Водночас зростає експансія засобів масової інформації, які пропагують секс, насильство, жорстокість, містицизм. Украй складна ситуація й у сімейній сфері. Батьки дедалі менше уваги приділяють вихованню дітей, піклуючись у кращому разі тим, щоб нагодувати їх.

Разом з тим сьогодні кожний четвертий злочин скоєно неповнолітніми в групі з дорослими, у тому числі з батьками й родичами. На обліку в органах внутрішніх справ перебувають сьогодні 22 тисячі батьків, котрі негативно впливають на власних дітей, близько 100 тисяч підлітків щороку протягом останніх років доставляють в органи внутрішніх справ.

В умовах, що склалися, не в змозі реалізувати свій виховний потенціал школа. І не педагоги в тому винні. Вони й так у більшості своїй працюють, спонукані совістю і обов'язком, не завдяки тим «умовам», що їх створила для них держава, а всупереч їм.

Комісії у справах неповнолітніх, які є в нас сьогодні і члени яких виконують свою роботу практично на громадських засадах, окремо збережені далеко не скрізь клуби, гуртки, інші організації й формування працюють завдяки ентузіазму їхніх керівників, а проблема кадрів, забезпечення організацій і установ, покликаних займатися дітьми, неповнолітніми, постає вкрай гостро.

В окремих регіонах України частина неповнолітніх, котрі ніде не навчаються і ніде не працюють, сягає 50 відсотків. І в жодній області України не знижується за 20 відсоткову позначку. Зазначимо: практично кожний четвертий злочин сьогодні вчинено неповнолітніми, які ніде не працюють і не навчаються.

Сьогодні жодна державна, не кажучи вже про громадські, організація не має навіть даних про працевлаштування випускників 11 класів.

А проблема працевлаштування випускників шкіл і ПТУ постає вкрай гостро. Лише торік унаслідок вибіркових перевірок виявили понад 30 тисяч випускників, які не змогли знайти роботу чи продовжити навчання, та навіть ці цифри не відображають істинного стану справ. Не виконують, на нашу думку, свою роль у розв'язанні проблеми і наявні в нас системи працевлаштування. У найменшій за кількістю населення — Чернівецькій області (960 тисяч чоловік) — понад три тисячі неповнолітніх, котрі не працюють. Навіть із семисот підлітків, які звернулися по допомогу до служби зайнятості області, влаштовано лише 220, а статус безробітного отримали 37 чоловік.

Зростання злочинності неповнолітніх значною мірою — результат такого стану справ, такого ставлення до проблем неповнолітніх з боку держави. Вдумайтеся: сьогодні практично кожний шостий злочин у країні скоєно неповнолітніми. П'ята частина всіх пограбувань, розбійницьких нападів та згвалтувань. Майже на третину зросла кількість судимостей неповнолітніх.

Міліцейська статистика повідомляє такі жахливі факти: щодня підлітки скоюють 104 злочини, в тому числі одне вбивство чи злочин із завданням важких тілесних ушкоджень; 2—3 розбійницьких нападі; 8 пограбувань; 70 крадіжок особистого й державного майна; згвалтування. І це, повторюю, щодня.

У 1993 році підлітками скоєно 38 тисяч злочинів. А в 1994 році вже близько 41 тисячі... Тобто на 7 відсотків більше! Понад 22 тисячі підлітків скоюють злочини в групах. На 22 відсотки збільшилась кількість злочинців-школярів.

Загострилася проблема злочинності серед дівчаток підліткового віку. В деяких регіонах кожний десятий злочин, вчинений підлітками, скоєно дівчатами. Вражає поширення підліткової проституції, вражає не менше, аніж те, що наше суспільство почало звикати до цього факту і мало не вітати такий спосіб життя. Не випадково школярки і студентки, як свідчать соціологічні дослідження, стали вважати проституцію професією — і престижною професією! У 1993 році порівняно з 1992 роком кількість дівчат, хворих на сифіліс, зросла майже втричі. Вдвічі зросла кількість хворих на цю хворобу дівчаток віком до 14 років. Кожна четверта з неповнолітніх дівчат, що хворіли на гонорею, не досягла чотирнадцятирічного віку. До речі, лікуються ці неповнолітні в тих самих шкіро-венерологічних диспансерах, що й дорослі хворі, а це, як ви розумієте, не сприяє соціальній і психологічній реабілітації.

І в такій ситуації в нашій країні немає жодної спеціальної школи для таких дівчат.

Поширеним явищем серед підлітків стало пияцтво, наркоманія. Майже кожний п'ятий учень п'ятого класу, кожний четвертий з восьмого і кожний другий одинадцятого схильний до вживання алкоголю. А 1019 юнаків та дівчат померли за останні два роки від передозування наркотиків.

Ламати — не будувати. Порушено взаємодію інспекцій у справах неповнолітніх з виховно-трудовими установами органів внутрішніх справ, навчально-виховними установами системи освіти. Система реагування на правопорушення підлітків у нашій країні практично відсутня. Склався певний правовий вакуум у цьому питанні. Згідно з нинішнім порядком тепер цим має займатися виключно суд. А раніше (і, як показує практика, це було доцільно) цим займалися і місцеві комісії у справах неповнолітніх.

Наявний порядок призвів до того, що комісії у справах неповнолітніх уже не розглядають матеріали на неповнолітніх порушників, а суди ще не розглядають подібних справ, незважаючи на інструктивні листи Верховного суду. Потрібен закон, який розв'язав би й цю суперечність.

Пропонований проект закону може розв'язати ці суперечності. Аналіз слідчої практики показує, що серед причин протиправної поведінки неповнолітніх — сьогоднішня соціально-економічна нестабільність у суспільстві, в конкретній ситуації умов виховання в сім'ї, недоліки в організації дозвілля і виховання за місцем навчання і роботи, негативний вплив антигромадських елементів. Проектом закону передбачено створення єдиної чіткої структури органів та служб у справах неповнолітніх. Об'єднання наявних органів і служб дасть змогу створити єдиний орган — службу у справах неповнолітніх, який усуне паралелізм, що є нині, займатиметься усіма життєвими проблемами неповнолітніх, які потребують втручання держави від дня народження до повноліття.

Проект передбачає об'єднання всіх наявних сьогодні органів у справах неповнолітніх в єдину систему. Для профілактичної роботи, надання медичної, комплексу педагогічної та психологічної допомоги неповнолітнім передбачено створення центру медико-соціальної реабілітації, спеціальних загальноосвітніх шкіл і професійних училищ соціальної реабілітації. Роботою з неповнолітніми займатиметься кримінальна міліція у справах неповнолітніх, на яку буде покладено профілактику з правопорушень у підлітковому середовищі і боротьбу з ними. Спеціально уповноважений суддя чи склад суддів розглядатимуть справи неповнолітніх. Апелюючи до світового досвіду, можна навести приклад Китайської Народної Республіки, де вже понад 10 років існують спеціальні суди для неповнолітніх — понад 3 тисячі по країні. На відміну від суду для дорослих й їх проводять за закритими дверима, і головний наголос робиться на усвідомленні скоєного злочину.

Додаткові кошти на реалізацію закону на місцях практично не потрібні. Ми разом з Кабінетом міністрів України пішли шляхом перерозподілу, концентрації вже виділених на ці цілі коштів у системі служб у справах неповнолітніх. Потреба виділення загалом невеликих порівняно з важливістю завдання коштів досить переконливо аргументовано постатейно в додатку до законопроекту, та навіть, коли б було потрібно більше коштів, то, враховуючи дитячу трагедію, наша держава просто зобов'язана була б їх надати.

Пропонований законопроект розглядався Верховною Радою минулого скликання в першому читанні. Його доопрацювали з урахуванням внесених зауважень і доповнень і він подається комісією на ваш розгляд. З настійним проханням про якнайшвидше надання чинності закону до Верховної Ради звернулися міністерства внутрішніх справ, молоді й спорту, освіти, законопроект погоджено з міністерствами економіки, фінансів, юстиції.

Сподіваємося й на підтримку Верховної Ради.

Володимир Олександрович СУМІН

Юридична громадськість України зазнала тяжкої втрати. На 58 році життя раптово помер відомий український юрист, громадський діяч, член-кореспондент Академії правових наук України, професор Володимир Олександрович Сумін.

В. О. Сумін народився 8 лютого 1937 року в м. Києві. Свою трудову діяльність почав робітником, був майстром, начальником цеху, начальником відділу науково-дослідного інституту. У 1970 році закінчив юридичний факультет Київського університету, в 1973 році захистив кандидатську дисертацію. Автор близько 250 наукових, методичних та популярних публікацій. Працював викладачем юридичного факультету Київського університету, завідуючим кафедрою права Київського технологічного інституту харчової промисловості. За роки науково-педагогічної діяльності підготував сотні молодих спеціалістів для народного господарства.

Поряд з науковою і педагогічною діяльністю В. О. Сумін багато сил та енергії віддав державно-громадській роботі. Він був одним із засновників Спілки юристів України, Української національної асамблеї підприємництва, працював у Раді підприємців України та Кабінеті міністрів України, радником Прем'єр-міністра України, був членом ряду президентських та урядових комісій. Входив до керівних органів Української правничої фундації, Українського національного юридичного клубу та Світового Конгресу українських юристів. З 1993 року — голова Спілки юристів України.

Світла пам'ять про талановитого юриста, педагога, громадського діяча, людину щедрої душі і великої працьовитості Володимира Олександровича Суміна назавжди збережеться в серцях усіх, хто його знав.

Л. Кучма, О. Мороз, В. Масол, В. Бойко, Л. Юзьков, Д. Притика, В. Дацюк, Г. Удовенко, В. Онопенко, В. Маликов, В. Радченко, Л. Косаківський, В. Євдокімов, В. Стретович, С. Головатий, В. Медведчук, В. Черниш, Ю. Шемшученко, В. Тацій, С. Погорелов, В. Євтухов, А. Романенко, В. Гриньов.

Раптово помер голова Спілки юристів України

Володимир Олександрович СУМІН

Депутатська група «Реформи» у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття з приводу його смерті рідним та близьким.

Бардин Я., Білас І., Білоус В., Бурячинський О., Головатий С., Головко В., Єльяшкевич О., Ємельянов В., Ємець О., Єрмак А., Жеребецький Є., Кармазін Ю., Квятковський І., Кириченко С., Коліушко І., Костицький В., Лановий В., Мусіяка В., Недвига Г., Омельченко Г., Оробець Ю., Осташ І., Петренко М., Пинзеник В., Поживанов М., Пономаренко Б., Соболєв С., Стецьків Т., Судиницин Ф., Терьохін С., Чукмасов С., Чейшеш С., Шеховцов О., Шишкін В., Ягоферов А., Гринів І., Костенко Є.

Президія Вищого Арбітражного Суду України, судді та працівники арбітражних судів України висловлюють глибокі співчуття сім'ї, близьким і товаришам передчасно померлого голови Спілки юристів України

Володимира Олександровича СУМІНА

Світла пам'ять про нашого колегу навічно залишиться у наших серцях.

КРОК УПЕРЕД, ДВА КРОКИ НАЗАД,

або Як ми реформуємо авіатранспорт

Читачі «Голосу України» напевне звернули увагу на опубліковану торік 28 грудня Указ Президента України «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України», згідно з яким створюється Державний департамент авіаційного транспорту України (Украваітранс) і ліквідовується створена рік тому авіакомпанія «Авіалінії України». 30 грудня у «Голосі України» надруковано і кореспонденцію «Вперед...назад?», у якій висловлювалося кілька запитань у зв'язку з тим, що замість ліквідованої компанії створюється компанія, статут якої невідомий, а фактично повертається колишня структура — авіаційне об'єднання.

Щонайменше подив викликала і аргументація цього поважного документа: компанія ліквідується «з ініціативи» підприємств, які... не входять до її складу.

Судячи з Указу, маємо безпрецедентний приклад адміністративного втручання у господарську діяльність вже ринкової структури, незважаючи на ряд законів, які його не допускають. А якщо це право Президента, то, очевидно, повинно було статися щось надзвичайне, що дало підстави діяти саме таким чином. Але що?

«Авіалінії України» — це компанія, створена за міжнародними стандартами, яка протягом року відкрила майже 15 нових зарубіжних маршрутів, завоювала авторитет на ринку перевізників. До речі, міжнародна організація ІКАО незадовго до виходу Указу Президента нагородила «Авіалінії України» спеціальною медаллю за особливі заслуги в справі перевезення пасажирів. А дочірнє підприємство компанії — «Міжнародні авіалінії України» напередодні Нового року посіло третє місце в світовому рейтингу по регулярності польотів після американської «Дельти» і німецької «Люфтганзи».

То що ж усе-таки сталося, що компанію задушили не конкуренти в чесній боротьбі, а її зліквідував сам Президент країни?

Мабуть, спеціалісти, які готували Указ, здійснили економічний аналіз діяльності цього підприємства, який аргументовано свідчить: так господарювати негоже. Тож, щоб уберегти від подібних помилок інші підприємства, слід було б опублікувати цей аналіз. Тому кореспондент "ГУ" і вирішила звернутися до Адміністрації Президента з проханням надати необхідні документи.

Як і належить у таких випадках, через прес-службу з'ясувала, у кого ж вони знаходяться.

— У співробітника контрольної служби пана Фещенка, — відповіли мені.

Пан Фещенко, почувши моє прізвище, чомусь розгнівався:

— Перш ніж писати отакий безпутний матеріал, як «Вперед... назад?», могли б відразу з нами проконсультуватися. І що це — ви хочете нас контролювати? — запідозрив він мене у посяганні на «святая святих» — чиновницькі справи.

Проковтнувши «комплімент» з приводу своїх професійних здібностей, я таки довгенько переконувала пана Фещенка у найкращих намірах — прислужитися контрольній службі Адміністрації Президента і, мабуть, таки переконала, бо він пообіцяв проконсультуватися зі своїм начальством — паном Деркачем.

Консультація тривала протягом дня, аж поки мені не було дозволено самій подзвонити пану Деркачу.

Пан Деркач заявив, що «Голос України» він взагалі не читає, а писанину таких журналістів, як я, і поготів. Пан Деркач був дуже роздратований і вживав такі звороти, що було, засумнівалася, чи потрапила за адресою — до Адміністрації Президента? Але коли я нагадала своєму візаві, що існує Закон про пресу, який зобов'язує пана Деркача, державного службовця, надавати подібні документи журналісту, він роздратувався ще дужче і чомусь запідозрив мене у якійсь непристойності.

— Знаю, — сказав він, — вас цікавить навіть не те г...., яке понаписували на президента «Авіаліній України», а підписи під ними.

Запевнивши пана Деркача, що «оте», а простіше — доноси «трудящих», мене не обходять, я все ж попросила надати можливість ознайомитися з економічним аналізом діяльності «Авіаліній України». На що пан Деркач порадив мені звернутися до СБУ і генерального прокурора, після чого в трубці почулися короткі гудки.

Ну що ж, у пана Деркача теж є начальник — керівник контрольної служби пан Новиков. Пан Новиков порадив листовно звернутися за дозволом до Глави Адміністрації Президента — пана Табачника.

Листовно то й листовно. Але оскільки я добре знаю, що таке — писати подібні листи, то, перш ніж зробити це, зателефонувала до служби проходження документів, щоб поцікавитися, коли ж я одержу ні, навіть не необхідні мені матеріали, а відповідь на офіційний запит.

— За місяць, — надзвичайно люб'язно відповіли мені.

Не буду стомлювати вас, шановні читачі, розповіддю про подальші спроби одержати офіційні документи, які не є державною таємницею чи конфіденційною інформацією.

Ну що ж, коли для розв'язання такого елементарного питання виникає стільки незрозумілих перешкод, то дозволю собі поміркувати. Насамперед — про створення Державного департаменту авіаційного транспорту, а фактично — нового міністерства, яке не підлягатиме Міністерству транспорту України. Сумніваюся в оригінальності цього рішення, бо таке, як кажуть, ми «проходили»: при радянському соціалізмі вже мали кільканадцять міністерств у транспортній галузі з їхніми велетенськими апаратами і благами для перших осіб.

І хіба так важливо, що ринковий світ, куди ми, згідно з реформаторським курсом Президента так прагнемо, працює інакше і що ми в ту світову схему зі своїм «уставом» не вписуємося?

Та тут, здається, процес уже пішов, розмноження міністерств розпочалося. Але автор не ставить собі за мету досліджувати саме цю проблему.

Я — про «Авіалінії України». Ініціативу про їх ліквідацію виявили Донецьке, Луганське, Львівське, Одеське, Харківське авіапідприємства і компанія «Дніпроавіа», які не входять до складу «Авіаліній України». Цікаво: коли б колективи авіапідприємств Гамбурга, Дюссельдорфа, Берліна, запропонували позбутися «Люфтганзи», то чи ліквідував би Президент ФРН свою національну авіакомпанію?

Сміховинно, — чи не так? Здається мені, що в цьому випадку, доти, поки ми не переможемо себе і не усвідомимо, що ідемо у ринок, доти й будемо відстоювати авіацію Львова, Дніпропетровська, Харкова, а не створювати свою люфтганзу. Так, функціонуватимуть підприємства обласного масштабу, але навряд чи це будуть «Авіалінії України» — національний перевізник, як «Люфтганза», «ЛОТ», «САС», «Аустрія Ейр Лайн», назви яких говорять вже самі за себе.

Звісно, нелегко Президенту витримувати атаки зі Львова чи Дніпропетровська, але мова нині про дещо серйозніше — створення потужної національної компанії. У світі так: коли ми летимо, скажімо, з Відня до Києва, то це обов'язково буде літак авіакомпанії «Аустріа Ейр Лайн». І з Голландії, і з Німеччини вас довезуть національні перевізники, що представляють державу — гідно й авторитетно. На таких принципах будувалася й компанія «Авіалінії України», що відповідало чинному законодавству.

Навіщо її було ламати — незрозуміло, адже двері в неї були відкриті й для Львова й Луганська, й Дніпропетровська й для інших авіапідприємств України. І зв'язок з усім світом для них таким чином теж гарантовано. Але всі вони були б певною мірою убезпечені від потрясінь ринку.

Звичайно, за рік існування компанії годі й говорити, що вона стала настільки потужною, що здатна витримати будь-яку конкуренцію.

Звичайно ж не уникнула вона й промахів і помилок, без чого, мабуть, не обходиться жодна нова справа, та ще й така, якої досі не було ані в колишньому Союзі, ані в Україні. Було б дивно, коли б тих помилок не сталося: брак потрібних спеціалістів часто змушував керівництво компанії діяти методом проб і помилок, але все ж рухатися, набувати досвіду і зрештою, з компанією «Авіалінії України» почали рахуватися західні партнери. Вдалося напрацювати певний імідж, одержати від міжнародних організацій максимум сприяння. І навіть не тому, що твердо стали на ноги, а головним чином тому, що західні перевізники переконалися: «Авіалінії України» — чи не єдина ринкова структура в Україні, компанія, яка реформується в галузі авіаційних перевезень. Зрештою, структура, яка діє за єдиними з міжнародним ринком авіаперевезень правилами.

Нині ж намагаємося ще раз реформувати цю структуру, повернувши те, що вже було — об'єднання. Не певна, що й спеціалісти добре уявляють, як воно діятиме в умовах ринку. Бо об'єднання саме по собі не має відповідних повноважень і не може виступати як господарський суб'єкт. Якщо ж, скажімо, надати йому права, то це суперечитиме Закону України про підприємство.

Виникає й ще одна проблема: зносини із західними партнерами, для яких звична і зрозуміла структура раптом зникла з ринку перевезень. Хто виконуватиме її зобов'язання? Думаю, що в зносинах із західними партнерами наслідки підписаного Указу можуть бути непередбачуваними, бо ми ще раз довели світу: з державними українськими підприємствами справу мати небезпечно. І справді, яка ще держава здатна напустити чортів на своє ж підприємство: «Хапай його!» Та ще й Президент країни неоднозначно сказав: «З національною компанією — Нікуди!»

Є й ще один аргумент, який свідчить про згубність отакої от «реформи» в авіаційній галузі: техніка. Власні пасажирські літаки міжнародного рівня у нас, на жаль, з'являться ще не скоро. Значить, треба купувати ті, яким віддає перевагу весь світ. Об'єднання, куди входитимуть окремі підприємства — юридичні особи, цього зробити не в змозі, по-перше, через фінансову неспроможність, а, по-друге, такій динозавроподібній структурі як об'єднання, ніхто й шеляга не дасть, не те що солідні кредити. А якщо й дасть, то, розкидавши літаки по дрібних підприємствах, ми можемо очікувати лише одного — подорожчання їх експлуатації, що неодмінно призведе до ще більшого підвищення цін на авіаквитки.

Але навіть така хоч і безрадісна, але фантастична ситуація неможлива: об'єднання, за чинним законодавством, не може бути платником. Адже підприємства не відповідають за договірні зобов'язання об'єднання, а об'єднання — за зобов'язання підприємств. Такий соціалізм...

Отож і здається мені, що авторам Указу навряд чи вдасться винайти щось інше, ніж структура, яку вони... зліквідували...

Це — реалії. Жаль, звичайно, що не вдалося ознайомитися з документами, які обгрунтовують і створення департаменту авіатранспорту, і ліквідацію «Авіаліній України». Можливо, тоді б не виникало подібних сумнівів.

То що маємо? Оце у мене на столі лежать кілька документів: Указ Президента України «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України», зокрема про ліквідацію компанії «Авіалінії України» з ініціативи підприємств, які не входять у компанію, рішення зборів шести колективів — господарських суб'єктів компанії, а це — чотири тисячі працюючих, які висловлюють протест з приводу Указу Президента, і копія наказу командира Львівського авіапідприємства пана Загреви, який премією в один мільйон карбованців відзначає трьох працівників очолюваного ним підприємства за... співавторство у підготовці Указу Президента України. Що б це могло означати, як запитувала колись у своїх читачів улюблена «Литературная газета»?

І ще про одне, найголовніше. Громадяни України вже й не сподіваються на те, що життя стане кращим. Тому з такою надією сприймають програму реформ Президента Леоніда Кучми. Не буде перебільшенням, коли скажу, що, можливо, вже востаннє вони повірили владі.

І ми, журналісти, готові підтримати курс реформ Президента, як він і закликає, — щиро й професійно.

Але як нині розуміти «авіаційний» Указ? Адже «рефор-

У Будапештському аеропорту.

мовано», а фактично ліквідовано підприємство, яке теж, повіривши в реформи, першим пішло в ринок. Слава героям України?..

Чимало людей, з якими я зустрічалася при підготовці цього матеріалу, з подивом говорили: «Президент не винен: підвела некомпетентність його команди».

Так, помилки можливі. Але ж ліквідували не «шаражку». То чи не надто висока ціна?

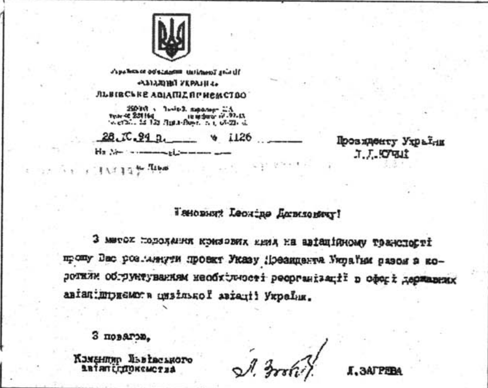
Валентина ПИСАНСЬКА.

P.S. Я не знаю, чому в Адміністрації Президента різко змінилося ставлення до «Голосу України», але коли кореспонденція була підготовлена до друку, автору надали документи, на підставі яких з'явився Указ Президента про реорганізацію авіатранспорту.

Можливо, висловлюсь аж надто емоційно, коли скажу, що після їх вивчення перебувала в стані, який називають шоковим.

А як ви, шановні читачі, уявляєте підготовку Указу Президента країни та ще й у такій важливій галузі, як авіатранспорт? Мабуть, збираються усі причетні до цієї справи спеціалісти, щоб знайти єдино правильне рішення, працюють експерти, радники, вивчають всі «за» і «проти», одне слово, сім разів відміряється, щоб один раз відрізати. І я була певна, що саме так, поки не ознайомилася з тим, як це робиться в Україні.

Виявляється, усіх експертів може замінити... один спеціаліст: командир Львівського авіапідприємства пан Загрева, написавши коротенького листа панові Президенту. Ось його копія:

Українське об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України»
Львівське авіапідприємство

28.10.94 р. № 1126

Президенту України Л.Д. Кучмі

Шановний Леоніде Даниловичу!

З метою подолання кризових явищ на авіаційному транспорті прошу Вас розглянути проект Указу Президента України разом з коротким обгрунтуванням необхідності реорганізації в сфері державних авіапідприємств цивільної авіації України.

З повагою,

Командир Львівського авіапідприємства Л. ЗАГРЕВА

Щоправда, пан Загрева підготував до листа додаток, у якому висловлює своє бачення діяльності цивільної авіації України. Природно, що кожен громадянин, тим більше спеціаліст, може мати власну думку з приводу тієї чи іншої проблеми. Але цей «документ», переконана, прислужиться тим, хто, йдучи в ринок, повинен знати, як не треба діяти на цьому шляху.

Ризикуючи дещо повторити вищесказане, все ж дозволю собі прокоментувати аргументи пана Загреви.

Після Аерофлоту в Україні функціонувало авіаційне об'єднання — структура суто соціалістична, яку не розуміли партнери за межами нашої країни. З чим не рахуватися неможливо, бо літати доводиться більше до них, аніж на територію колишнього Союзу.

Тому протягом останніх півтора року в Україні було створено дві державні компанії — «Авіалінії України», куди увійшли авіапідприємства — Київське, Бориспільське, Хмельницьке, Вінницьке, Запорізьке і Чернівецьке, а також «Україна-авіатранс» у складі Дніпропетровського, Донецького, Кіровоградського, Львівського, Луганського об'єднаних авіазагонів. Крім того, в Україні за цей час народилося і діє ще 70 авіакомпаній. Говорити про монополізм «Авіаліній України», як у цьому намагається переконати пан Загрева, не доводиться.

Але справа в іншому: на ринок вийшли досить потужні компанії — «Авіалінії України» і «Україна-авіатранс». Відмінність їхня в тому, що перша реорганізувалася у ринкову структуру, відділивши аеропорти від, власне кажучи, льотних підрозділів, як це заведено у всьому світі, а друга так і залишилася соціалістичним підприємством, що не стикується з міжнародними ринковими структурами.

Тож нічого несподіваного немає в тому, що «Авіалінії України» вже зайняли свою нішу на ринку міжнародних перевезень, а компанія «Україна-авіатранс» не змогла цього зробити і навряд чи це їй вдасться не змінивши свого статусу.

Більш ніж дивним видається й аргумент пана Загреви про те, що діяльність двох державних компаній на міжнародному ринку призведе до їхньої конкуренції. Безумовно, призведе, пане Загрева, адже це ринок. І вистоїть у ньому підприємливіший, кмітливіший, вдачливіший. Ви в цьому й самі переконалися.

Так-от, «Україна-авіатранс», де працює заступником голови ради директорів командир Львівського авіапідприємства пан Загрева, цієї конкуренції не витримала.

Що треба робити? Шукати шляхи, працювати, пробиватися на ринок. Але це ж треба працювати... А чи не простіше написати дружнього листа Президенту країни з побажанням — ліквідувати конкурента, посилаючись на монополізм останнього і запропонувавши створити... компанію, куди б крім «України-авіатрансу» увійшли б і підрозділи «Авіаліній України».

Та найдивовижніше те, що Президент країни задовольним «прохання трудящого»!

Це настільки неймовірно, що я не повірила б у можливість такого варіанта, коли б не «документи», одержані в Адміністрації Президента. До речі, навіть міністр транспорту пан Артеменко довідався про них від... кореспондента «Голосу України».

То що ж, реформуючи таким чином економіку, йдемо вперед до... соціалізму?

І насамкінець. Публікуючи цей матеріал, редакція просить вважати його офіційним зверненням до Президента з проханням переглянути Указ «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України».

Арбітр «Америку відкрив»,

або 29 днів, що потрясли не лише українських арбітражних суддів

Наприкінці минулого року група представників (19 чоловік) арбітражних судів України завдяки урядові США в рамках програми "Верховенство права" відвідала міжнародний центр підготовки суддів (м. Вільямсбург, штат Вірджинія), ознайомилася з діяльністю судів США.

Про свої враження ми попросили розповісти членів української делегації: голову арбітражного суду м. Києва Андрія ПІНЧУКА, голову арбітражного суду Київської області Миколу СТАХУРСЬКОГО та помічника голови Вищого арбітражного суду України Геннадія КРАВЧУКА.

Кор.: Що було найцікавішим у процесі вашої поїздки?

М. Стахурський: Навчання за американською системою підготовки фахівців. Наприклад: у них студентам не читають лекцій у такому вигляді, як у нас. Студент завчасно готується за темою лекції самостійно, і лекції відбуваються у вигляді запитань-відповідей, розігрування конфліктних ситуацій.

Кор.: Які особливості та відмінності ви могли б відзначити у судочинстві США й України?

М. Стахурський: Суттєвих відмінностей нашого процесу від американського дуже мало. Що вразило нас і американців насамперед, то це терміни розгляду справ. Американців, звісно, наші терміни.

Г. Кравчук: У нас справи розглядаються близько двох місяців. У них в середньому — до вісьмох. Чи взяти процесуальні терміни для того, щоб відписати (підготувати) рішення арбітражного суду, у нас судді відводиться п'ять днів, у них — 50-60.

А. Пінчук: Там правосуддя має можливість дуже ретельно пропрацювати, приміром, звинувачення пункт за пунктом, щоб, не доведи Господи, не помилитися, щоб людину не притягли до відповідальності без достатніх на те підстав.

Ми були приємно здивовані технічним обладнанням судового залу, де все направлено на інформаційне забезпечення і безпеку судді. За допомогою техніки навіть стенографується протокол засідання, фіксується кожне слово учасників процесу. У нас же ведення протоколу — процедура значно спрощена.

Г. Кравчук: Повертаючись до процесуальних відмінностей, хочу наголосити на значній різниці в оскарженні рішення суду. У нас цей процес більш нормалізований, на мою думку, краще сприяє захисту прав людини.

Якщо ж говорити про наявну в нас проблему виконання судового рішення, то в них, на відміну від нас, такої проблеми взагалі немає — рішення суду виконується беззаперечно.

Кор.: Сьогодні в Україні є кілька проектів концепцій реформи судової системи. За однією з них система арбітражних судів України як самостійна гілка судової системи ліквідується, а арбітражні суди входять до загальної судової системи і підпорядковуються Верховному Суду. Як розв'язане це питання в США, чи існують там спеціальні суди?

А. Пінчук: Цю проблему я як президент Асоціації арбітрів України розглядаю так. Сьогодні вже створено певну нормативну базу, яка забезпечує арбітражне судочинство. Є система арбітражних судів, що вже склалася і діє і яка забезпечує захист прав і законних інтересів господарських суб'єктів. Навіщо ж щось ламати, вигадувати? При цьому ще невідомо, як нова система виконуватиме свої функції, чи зможе в повному обсязі замінити систему, що існує. Таку саму думку висловлювали і деякі американські колеги в період нашого перебування в США.

Стосовно спеціальних судів, то в США вони є. Є, наприклад, навіть суд, який розглядає тільки справи про банкрутство. А в нас ці справи розглядають паралельно з іншими «господарськими» справами арбітражні суди.

А загалом не все так добре і в американській судовій системі. Американці розуміють, що деякі справи дуже затягуються у часі, їх розгляд дорого коштує. Вдосконалюючи свою судову систему, там уже створюють такий інститут, як арбітрування (посередництво). По-нашому це нагадує третейський суд.

Кор.: Чи є якісь відмінності у формуванні судів, обранні суддів?

А. Пінчук: Так. Там питання створення судів розв'язується спрощено. Як тільки починається зростання якоїсь категорії справ, так водночас зростає кількість відповідних судів, і буде їх стільки, скільки треба, щоб з нормальним навантаженням відбувався нормальний судовий процес.

Кор.: А як розв'язується питання з держмитом? Наприклад, у нас для розгляду господарського спору сплачують держмито в розмірі 10 % від суми позову?

М. Стахурський: У США як такого держмита для розгляду справ у суді немає. Всі судові витрати сплачує винна сторона.

Кор.: Чи є сенс у тому, щоб перейняти це в американців, тим самим спростивши процедуру звертання до наших судових органів?

А. Пінчук: Якщо врахувати те, що держмито нині є стримувальним фактором, додавши сюди слабке матеріально-технічне обладнання судів, кадрові проблеми, то, мабуть, поки що нам ще рано це запозичати.

Кор.: Дякую за бесіду.

Розмову вів Сергій ДЕМСЬКИЙ.

На фото: делегація українських арбітражних суддів у Верховному суді штату Огайо.

Як генеральний директор обскакав генерального секретаря

На шахті «Бежанівська» виробничого об'єднання «Стахановвугілля» було проведено опитування, у ході якого гірників просили назвати, хто, на їх думку, заслуговує називатися «Людиною 1994 року». Ось які імена було названо: Генеральний секретар ООН Бутрос Галі, коментатор телестудії «Останкіно» Володимир Молчанов, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, голова обладри Петро Купін, міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець, навіть... Леонід Брежнєв.

Але всіх переміг генеральний директор виробничого об'єднання «Стахановвугілля» Олександр Шевченко. Респонденти відзначили те, що він по-діловому розв'язує проблеми шахти і гірників, під його керівництвом розроблено план розвитку вугільного виробництва, завдяки якому подовжено життя шахти, у місті Кіровськ тільки торік силами шахти побудовано пологовий будинок, житлові будинки, дитячу поліклініку. Шахта, яку збиралися закрити, як неперспективну, виконала план минулого року майже на місяць раніше строку.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Події. Факти. Коментарі

• *СНД—ЄС*

Це й називається «активною дипломатією»

Українська делегація на чолі з міністром закордонних справ Г. Удовенком (на знімку) візьме участь у засіданні Ради міністрів закордонних справ СНД. Делегація має статус спостерігача і розглядає участь у засіданні Ради як можливість з'ясувати ряд позицій і тенденцій, що характерні для інтеграційних процесів в рамках СНД. Водночас заявлено, що, вітаючи виголошені Європейським союзом його стратегію та спільну позицію щодо України, які фактично започаткували процес реалізації вже досягнутих домовленостей щодо партнерських відносин між Україною і ЄС, наша держава висловлює зацікавленість у розбудові широкомасштабного співробітництва та подальшій активізації відносин, розраховує на підтримку і активне сприяння з боку Ради міністрів ЄС, її зусиль в започаткуванні регулярного діалогу між представниками України і Союзу для поширення на Україну вже випробуваного іншими країнами Центрально-Східної Європи статусу асоційованого членства.

• *Освенцім*

Попіл Освенціма стукає у серця

У Польщі розпочалися траурно-меморіальні церемонії з нагоди 50-річчя визволення одного з найстрахітливіших гітлерівських концтаборів — Освенціма, де було знищено сотні тисяч в'язнів різної національності, насамперед — євреїв. Освенцім — це не лише історія, він — вічне нагадування людству про жахливі страждання, які несе йому фашизм.

У церемоніях беруть участь глави держав і урядів багатьох країн. Сьогодні до Польщі відбуває Президент України Л.Кучма. На знімку агентства Рейтер: 71-річний колишній в'язень Освенціма грає на скрипці перед пам'ятником, що символізує вагони для худоби, в яких мільйони євреїв відправлялися до концтаборів для знищення. Під час ув'язнення в Освенцімі гітлерівці змушували його грати на скрипці нещасним, яких гнали до газових камер.

• *Кобе*

Обійшлося без наших

На брифінгу в МЗС України журналістам було повідомлено, що під час землетрусу в Японії в його районі громадян України не було, отже, ніхто з наших співвітчизників не потерпів.

• *Вашингтон*

Якщо хочеш бути здоровим і при владі

У Вашингтоні назріває справжня битва між виконавчою владою, яка належить «демократам» — Президентові Б. Клінтону і його команді, і «республіканським» Конгресом нового складу. Представники останнього вже розгорнули активну критику внутрішньої і зовнішньої політики нинішнього господаря Білого дому. Не забувають конкуренти і про перспективи. Зокрема, цими днями один з лідерів «республіканської» більшості у Конгресі Б. Доул недвозначно дав зрозуміти, що виставить свою кандидатуру на посаду Президента США. Отже, на Б. Клінтона і віце-президента А. Гора чекають серйозні проблеми. Тож їм треба не лише «зібратися» у політичному плані, а й підтримувати хорошу фізичну форму. Що вони і роблять, щодня займаючись спортом, зокрема здійснюючи тривалі пробіжки.

Фото з журналу «Шпігель».

Роберт ГАРЕНЧАР:

З любов'ю в серці до України...

***НАПРИКІНЦІ** січня завершує свою роботу в Києві як Надзвичайний і Повноважний Посол Словаччини в нашій державі Роберт Гаренчар. Напередодні його повернення до Братислави кореспондент «Голосу України» Тарас ПЕТРІВ взяв у нього інтерв'ю.*

— Пане Гаренчар, у Києві ви починали ще як Генеральний консул ЧСФР...

— А завершую як словацький посол. Україна — «міцний» горішок, і бути тут послом непросто. Динаміка подій дуже стрімка. На все треба швидко реагувати і намагатися створити об'єктивний образ України. Українці і словаки ніколи не ворогували. Тому з чистою совістю можуть згадувати спільну історію. Головним завданням нашої місії було зміцнення братерських відносин між народами.

— Чи залишилися якісь ваші плани в Україні нездійсненими?

— Звичайно ж, не задовольняє обсяг торгового обороту. Це можна пояснити: кадрові зміни у відомствах, квоти, новації. Але хотілося, щоб найближчим часом торговий оборот «перескочив» планку півмільярда доларів. Адже наше співробітництво навіть за тоталітарних часів було досить плідним. Хотілося б, щоб ми поглибили контакти в галузі металургії, хімічної та текстильної промисловості, а також у культурній.

— Чи були якісь курйози під час вашої роботи у Києві?

— Я любив бувати на ринку. Одягався туди як більшість киян. Але одного разу розговорився з одним чоловіком-продавцем та й кажу йому: «Я посол Словаччини». Він ніби не здивувався, навіть оком не моргнув, тільки щось собі під ніс пробубонів і вже через мить запитав: «Ну як вй там, чехи, поживаєте?»

— Пане Гаренчар, чи плануєте ви й надалі працювати на зовнішньополітичному терені, чи, може, маєте намір писати мемуари?

— Життя у мене складалося порізному, але цікаво. Особливо я згадав би часи співробітництва з відомим політиком Олександром Дубчеком. Разом з тим хочу зізнатися, що протягом тривалого часу ретельно записую не тільки на папір, а й на мікрокасети свої враження. Тому якщо буде час, то попрацюю з цими матеріалами. Але після повернення до Братислави мене чекає розмова з керівництвом міністерства закордонних справ, і тоді вже остаточно буде зрозуміло, що робитиму далі.

— Хто займе посаду посла Словаччини в Україні?

— Йозеф Мігаш. — Він хоч і не кар'єрний дипломат, але тривалий час працював у нашій місії, добре знає Україну та її людей. Зичу йому успіху в роботі.

— Дякую за розмову. Приїжджайте знову до Києва...

— Залишуся з любов'ю в серці до України.

Ростислав ДЕМЧУК, журналіст (із Брюсселя)

Механізм приведено в рух

***ПОДІЄЮ** в Європейському Союзі став виступ нового голови комісії ЄС Жака Сантера перед членами Європейського парламенту у Страсбурзі. Жак Сантер змінив цього року свого попередника Жака Делора, і його виступ присвячувався основним напрямам діяльності комісії ЄС у майбутньому.*

Він одразу зазначив, що Європа потребує сильної комісії і сильного парламенту, щоб захищати спільні інтереси. Пріоритетом комісії ЄС під головуванням Жака Сантера буде міцна економіка, яка сприятиме зменшенню безробіття. Економіка, зазначив Жак Сантер, це також спільний єдиний ринок.

Стосовно діяльності комісії ЄС щодо центрально- і східноєвропейських держав, то «колеса механізму вже приведені в рух», — сказав Жак Сантер. Це означає, що рішення, ухвалене 1993 року Радою Європейського Союзу на найвищому рівні у Копенгагені, про надання можливості державам Східної та Центральної Європи увійти в Європейський Союз лишається в силі. Комісія ЄС, зазначив Жак Сантер, активніше втілюватиме в життя стратегію приєднання центрально- і східноєвропейських держав до ЄС.

Говорячи про відносини ЄС із Центральною та Східною Європою, зауважив Жак Сантер, Європейський Союз повинен зробити все, щоб допомогти державам СНД не збитися зі шляху до демократії і ринкової економіки.

Тетяна ЧЕЛИШЕВА, журналіст (із Ташкента)

Гнів Президента

***ДВА** хакими — керівники Ташкентської і Навоїйської областей Узбекистану — зміщені з своїх посад. Причиною цього є відставання за всіма показниками.*

Виступаючи на сесіях облрад, Президент Узбекистану Іслам Карімов зазначив, що торік тут не відбулося позитивних змін у промисловості й сільському господарстві, не виконано плани з заготівель зерна й бавовни, повільно здійснюються реформи в народному господарстві, не вирішуються питання підвищення рівня життя населення, зросла злочинність.

Президент звинуватив керівників цих областей у ностальгії за минулим, в тому, що особисті інтереси вони ставлять вище за суспільні.

Сторінки історії

Жити, щоб пам'ятати...

Освенцім. Мабуть, не треба пояснювати, що означає це слово. Назва, у якій сконцентровано біль мільйонів, символ зла, що його заподіяв людству фашизм.

Саме тут, в Освенцімі, надлюди демонстрували своє кредо: «Арієць завжди правий». Так, як ви бачите на фото, взятому з німецьких архівів.

Сьогодні в Польщі відзначається 50-річчя визволення в'язнів Освенціму. Віддати данину пам'яті цій сумній сторінці в історії людства виїхала й делегація України.

Алло, Делі!..

Свято демократії

***РЕСПУБЛІКА** Індія 26 січня святкує своє 45-річчя. Ми зателефонували до посольства України в Індії, щоб запитати Надзвичайного і Повноважного Посла нашої держави в цій країні Г. ХОДОРОВСЬКОГО про сьогодення ювіляра.*

— Офіційно прапор незалежної Індії підняв її перший прем'єр-міністр Джавахарлал Неру 15 серпня 1947 року. А от 26 січня 1950 року, з проголошенням Індії республікою, на карті світу з'явилася нова демократія. За Конституцією Індія — суверенна, соціалістична, світська, демократична республіка. Сьогодні тут діє понад 100 партій і політичних організацій. За 45 років Індія пройшла шлях од відсталої постколоніальної країни до авторитетної держави, яка стала одним із засновників і лідерів Руху неприєднання. Індія займає 10 місце у світовому співтоваристві за розміром валового внутрішнього продукту /ВВП/, 16-е — за обсягами промислового виробництва.

Сьогодні країна впевнено крокує курсом економічних реформ, розпочатих 1991 року нинішнім урядом прем'єр-міністра Нарасімхи Рао. Вражають успіхи Індії у науці, техніці, медицині. Індія набуває статусу передової космічної держави.

Інтерес усього світу викликають індійські комп'ютерні розробки, зокрема суперкомп'ютер «Парам — 9000», що мав великий успіх на міжнародній виставці у Вашингтоні.

Двосторонні відносини Індії із суверенною Україною вже мають свою історію. В її активі — закладення якісно нової основи в індійсько-українські відносини під час візиту Президента України до Делі у 1992 році, підписання Договору про дружбу та співробітництво, інших двосторонніх документів в ході офіційного візиту Президента Індії в Україну 1993 року. Вагомий внесок у подальшу розбудову відносин двох країн зроблено минулого року. Відбувся перший офіційний візит Міністра закордонних справ України до індійської столиці. Розпочато регулярні авіарейси між Києвом і Делі. Індію відвідали делегації на чолі з президентом НАН України, генеральним директором Національного космічного агентства, міністром транспорту, а також групи експертів. Розширено договірно-правову базу відносин. Першим засіданням Українсько-індійської міжурядової комісії, що відбулося в Києві у грудні, покладено початок новому етапові співробітництва. Потенціал двосторонньої торгівлі між Україною та Індією може становити у найближчій перспективі понад 1 млрд. доларів США (проти 200 млн. доларів у 1993-94 фінансовому році) завдяки налагодженню співробітництва в галузях металургії, енергетики, фармацевтики, вугільної та оборонної промисловості тощо. Індія пропонує поряд із традиційними товарами (чай, кава, спеції, тютюн) новий асортимент — електроніку, комп'ютери, кабельно-провідникову продукцію, акумулятори, автомобільні шини і т.д.

З лютого 1993 року в Делі функціонує посольство України. Воно подає інформацію про внутрішні, зовнішньополітичні та економічні процеси у країні перебування, конкретними діями сприяє розвиткові українсько-індійських відносин, представляє і захищає інтереси своєї держави.

КОТИРОВКИ ВЕКСЕЛЕЙ НА 24.01.95 В КБ "ПРИВАТБАНК"

ВЕКСЕЛЕДАТЕЛЬ	Покупка векселей (в % к номиналу)	Продажа векселей (в % к номиналу)
Авдеевский коксохим. з-д	66,8	
Алчевский металлург. к-т	67,0	
Днепровский металлург. к-т	65,0	
Ингулецкий ГОК	67,1	
Коксохим. з-д им. Калинина		73,2
Металлург. к-т им. Петровского		70,0
Металлург. к-т г. Енакиево	67,4	
Никопольский з-д ферросплавов	67,8	
Новокриворожский ГОК	67,7	
Орджоникидзевский ГОК	67,2	
ПО «Павлоградуголь»		69,4
Южный ГОК	67,2	
Баглейский коксохим. з-д	64,9	

в Днепропетровске: (0562) 79-05-95, 79-05-96, 79-05-97, 79-00-00, 47-70-52.

в Киеве: (044) 227-54-22

'95 '95 '95 '95

ЗАОЧНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Межрегиональная Академия управления персоналом
Украинский институт руководящих кадров Министерства образования Украины
объявляют очередной набор
по новейшим специальностям менеджмента и бизнеса:

Высшее и последипломное образование
(на базе среднего, среднего специального и высшего)

- ЭКОНОМИКА И УПРАВЛЕНИЕ БИЗНЕСОМ
- ЭКОНОМИКА И СОЦИОЛОГИЯ ТРУДА
- УПРАВЛЕНИЕ ПЕРСОНАЛОМ
- СОЦИАЛЬНАЯ ПСИХОЛОГИЯ

Срок обучения от 2 до 6 лет.
*Окончившим обучение выдается **государственный диплом о высшем образовании** (младшего специалиста, бакалавра или магистра наук).*

Переподготовка
(на базе среднего специального и высшего образования)

- ХОЗЯЙСТВЕННОЕ И ТРУДОВОЕ ПРАВО
- БУХГАЛТЕРСКИЙ УЧЕТ И АУДИТ
- МЕНЕДЖМЕНТ
- МАРКЕТИНГ

Срок обучения от 6 мес. до 2,5 лет.
*Окончившим обучение выдается **государственный диплом о втором высшем образовании** (младшего специалиста или специалиста).*

Выпускники получают также **международный сертификат**, признаваемый в 120 странах мира.
Полное обеспечение учебной литературой, содействие в трудоустройстве.
Стоимость обучения **$300** за семестр (*оплата принимается в КАРБОВАНЦАХ за наличный и безналичный расчет*). Государственная лицензия N2–2/1–141 от 24.02.94.

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ДО 15 ФЕВРАЛЯ 1995 ГОДА

252039, Киев, ул. Фрометовская, 2, МАУП (р–н Центрального автовокзала)

(044) 264–10–51, 264–61–86, 264–52–54, 264–90–36 (факс)

Якісна упаковка — гарантія ефективного збуту!

Компанія ТІРАС-ФОР

Пропонує:

1. Обладнання для упаковки
- харчових продуктів під вакуумом
- сипучих продуктів та рідин в пакети з полімерних матеріалів
- пастоподібних продуктів в стаканчики

2. Пакувальні матеріали
- полімерні пакети та плівки з високими захисними властивостями та надруком.

3. Етикетки на клейкій основі та етикетувальні автомати.

284000, Україна, м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 48

тел. (03422) 3-22-34
факс. (03422) 3-22-34

Государственное производственное объединение

«Проэкс»

принимает заказы на изготовление столярных изделий из древесины хвойных пород:
- оконные блоки раздельной конструкции;
- дверные блоки филенчатые цельнодеревянные;
- плинтус, наличник, рейку, вагонку, доску пола, брус по размерам заказчика.

Реализует:
шпалы железнодорожные широкой колеи (непропитанные) I, II, III типа;
Пиломатериалы обрезные.

Форма оплаты — предоплата, безотзывный аккредитив.
Возможен бартер на продукты питания.

320070, г. Днепропетровск, пр. Карла Маркса, 60, каб. № 529, 532.
Телефоны: (0562) 45-21-32, 45-33-90, 44-16-37.
Факс: (0562) 44-06-23.

В условиях нестабильной экономики войдите в Новый год с хорошими товарами!

Предлагаем:

ЛИНОЛЕУМ

по цене ниже изготовителя
клей ПВА, обои

великолепные напольные цветные игровые автоматы
счетчики электрические
принтеры узкие отечественные

Тел. в Северодонецке: (06452) 2-85-96, 2-85-33, 2-85-34, факс: 2-85-32.

Организация реализует по ценам ниже заводских:

уголок № 25-100
швеллер № 8-30
арматуру AI-A3 ∅ 8-22 мм
катанку ∅ 6,5-8 мм
листовой прокат 0,1-40 мм
трубы водогазопроводные в ассортименте.

(0562) Тел.27-80-95, 27-80-91.

Многопользовательские системы на базе IBM PC 386SX с комплектом мультиплексоров на 8-16 каналов и принтером

IBM совместимые контролеры УНИКОНТ для создания АСУТП и электронных щитов КИПиА

Принтеры узкие отечественные

Пускатели бесконтактные (5, 10, 15) А

Микросхемы серий КР565РУ5, КР565РУ6, К155, КР132, КР1818, КР1804

Игровые автоматы напольные «СПЕКТР» и «АЗАРТ».

Тел. в Северодонецке: (06452) 2-76-29, 2-76-08, 2-76-07, факс 2-78-07.

Информация о четвертом выпуске акций

АКЦИОНЕРНЫМ БАНКОМ «ТАВРИКА»

Акционерный банк «Таврика» зарегистрирован Национальным банком Украины в октябре 1991 года, регистрационный № 53. В своей деятельности банк осуществляет расчеты по поручениям клиентов и банков-корреспондентов, их кассовое обслуживание, кредитование предприятий, организаций, учреждений и граждан, принимает и размещает денежные вклады, совершает валютные операции в соответствии с Генеральной лицензией Национального банка Украины, и другие операции, предусмотренные законодательством.

Акционерами банка являются более 500 юридических и физических лиц.

Уставный фонд 17 510 228 тыс. карбованцев, состоящий из 17 510 228 простых именных акций номинальной стоимостью 1000 карбованцев каждая. На момент принятия решения о четвертом выпуске акций уставный фонд оплачен полностью.

В целях дальнейшего экономического развития банка и расширения банковских услуг постановлением правления банка (протокол от 19 декабря 1994 г.) принято решение об увеличении уставного фонда до 23 346 970 тыс. карбованцев, то есть на 1/3 его зарегистрированной суммы путем эмиссии четвертого выпуска простых именных акций в количестве 5 836 742 штук на общую сумму 5 836 742 тыс. карбованцев номинальной стоимостью 1 000 карбованцев каждая.

Акции реализуются пакетами по 1000 штук для физических лиц и пакетами по 10 000 штук для юридических лиц. Акционеры банка имеют преимущественное право на приобретение вновь выпускаемых акций.

Размещение акций четвертого выпуска осуществляется банком с момента публикации настоящей информации и продолжается до 1 марта 1995 года.

Подписаться на акции можно в помещении банка по адресу 335028, г. Севастополь, ул. Репина, 1.

Телефон: (0692) 24-76-40. Факс (0692) 23-15-70. Телекс 187308 TAVR UX.

Производственно-коммерческая автомобильная фирма

«АВТО-ЛЮКС»

реализует постоянно автомобили за карбованцы по безналичному расчету по низким ценам со склада в Харькове:

ВАЗ-21213 «Тайга» — дв. 1700
ВАЗ-2121 «НИВА»
ВАЗ-2107 — дв. 1500 или 1600
ВАЗ-21083 — дв. 1500
ВАЗ-21061 — дв. 1500
ВАЗ-21093 — дв. 1500
ВАЗ-21099 — дв. 1500
ВАЗ-21043 — дв. 1500
Москвич-2141
УАЗ-3962-санитарный
УАЗ-2206-пассажирский
УАЗ-31512-брезентовый верх
УАЗ-31514-металлический верх
УАЗ-3303-бортовой
ИЖ-2715-«пирожок»
Волга-31029
Волга-31029-(51компл.)-Люкс
ГАЗ «ГАЗЕЛЬ» — грузовой 1,5 т (тент)

Продаем новые автомобили «NISSAN» всех типов с гарантией. КамАЗы, МАЗы, КрАЗы, ГАЗы всех модификаций.

Приглашаем к сотрудничеству посредников.

При оптовой покупке — скидка.

Звонить по тел: 8 (0572) 32-44-48
30-45-87, 30-43-79 с 8-ми до 17-ти ч.
Тел. факс: 43-04-71,
круглосуточно, 32-44-48 с 9-ти до 17-ти ч.

Арбітражний суд Хмельницької області (281000, м. Хмельницький, пл. Незалежності, 1) порушив справу № 3- 5/2 про визнання банкрутом спільного російсько-українського підприємства комерційно-виробничого об'єднання «Содружество» (юридична адреса 281040, м. Шепетівка Хмельницької області, вул. К. Маркса, 57; банківські реквізити: р/р № 604802 у Шепетівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 315234).
Заяви кредиторів та санаторів подаються в арбітражний суд протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Аудиторський центр «Репутація» повідомляє, що він не виконує функцій ліквідаційної комісії страхової компанії «Альбіо».

Арбітражний суд Криму (м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушив справу № 1538/10 про банкрутство малого приватного підприємства «Прогрес-3» (директор Гейван Олександр Вікторович, юридична адреса: м. Сімферополь, вул. Першої Кінної армії,3; р/р 1468366 в Кримпрофбанку, м. Сімферополь, МФО 134301752).

Продиктовано в номер

Батьківщину «Родина» не замінить

У Луганську на установчій конференції утворено громадське об'єднання «Родина». Як заявлено, основні завдання нового формування — зближення народів колишнього СРСР у оновленому Союзі. «Родина» вважає, що братерські взаємовідносини між цими народами мають бути на рівні державної політики, закріплені законодавчо, зокрема, Конституцією України.

Донбас чекає на Президента

Як повідомили місцеві засоби масової інформації на початку лютого очікується приїзд у шахтарський край Президента України Леоніда Даниловича Кучми. Він має намір взяти участь у республіканській нараді з питань економіки України. Не дивно, що саме Донеччина має стати місцем проведення такого заходу, адже, як і раніше, область має неабияке значення, незважаючи на спад виробництва у базових галузях промисловості — вугільній та металургійній. З майбутньою нарадою і участю в її роботі Президента пов'язуються великі сподівання — надії на те, що вдасться розв'язати бодай частково проблеми вугільників і енергетиків Донбасу.

Наш атом таки мирний

У приміщенні Кримської атомної електростанції встановлена приватна лікеро-горілчана лінія. Після прийняття рішення, що атомна працювати не буде, виникло кілька проектів її використання. Думали розводити в залах уже готових приміщень цінні породи риб, навіть уже завезли необхідне обладнання. Закінчилося, як бачимо, виробництвом спиртного.

Убивають в Грозному ховають під Полтавою

Невеличке село Гожули під Полтавою сумує за своїм земляком Валерієм Ворсіним, убитим на чеченській війні і доставленим сюди у цинковій труні, обвитій андріївським прапором. Йому було 30 літ. Закінчив місцеву середню школу, затим Полтавське вище військово-командне училище зв'язку. Служив у Німеччині, а як вивели звідти війська, уклав контракт на службу у Владикавказі в чині майора російської армії. Там і загинув у горнилі нової кавказької війни. Залишилась мати без сина, дружина вдовою, осиротіла донька.

Борги — не подарунок

Автономна Республіка Крим заборгувала Україні за бюджетом 1994 року 1,6 трильйона карбованців. Про це повідомив, виступаючи на сесії ВР Криму, міністр фінансів автономії Вілорд Апананський. На його думку, ця обставина не може не насторожувати Україну і є основною перешкодою на шляху підписання договору про розмежування повноважень.

ЖИВ-БУВ ХУДОЖНИК ОДИН...

Ювілеї

На Волині широко відзначено 125-річчя з дня народження українського художника, педагога, культурного діяча Андроника Лазарчука. Художник народився в мальовничому куточку волинського Полісся — в селі Уховецьку Ковельського району. Вдома набув початкової освіти. Малярський фах здобував у Ковелі, в рисувальній школі Почаївської Лаври, вчився в Петербурзькій академії мистецтв. А ось цікава сторінка з його творчої біографії. Андроник Лазарчук був знайомий з матір'ю Лесі Українки, Оленою Пчілкою, виконав на її замовлення кілька малюнків. Багато років художник працював в училищах та гімназіях в різних містах України, викладав малювання. Про його складний творчий шлях можна дізнатися з виставки, яка відкрилася в приміщенні художнього відділу Волинського краєзнавчого музею у Луцьку. Тут представлено понад 150 творів живопису та графіки, ряд документів та особистих речей митця. В обласному краєзнавчому музеї відбулася науково- практична конференція «Андроник Лазарчук і українська художня культура кінця XIX — початку XX століття», в якій взяли участь науковці Києва, Чернігова, Львова, Чернівців, Луцька. На відзнаку ювілею Луцьким міським відділенням зв'язку було проведено спецпогашення конвертів, які виготовив видавничий відділ концерну «Інтерконтакт» з обласного центру.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Милосердя

Для бідних та голодних

У Луцьку сьогодні проживає близько чотирьох тисяч малозабезпечених громадян. Це люди, які не мають за що купити одягу й взуття, харчів. Саме для них і відкрито у Луцьку територіальний центр обслуговування одиноких пенсіонерів і малозабезпечених громадян. За рахунок місцевого бюджету тут щодня безкоштовно обідатимуть близько 80 чоловік. На денному відділенні, де створені умови для відпочинку, для 25 чоловік організовано триразове харчування. При центрі відкрита кімната дарованих речей, куди завезено одяг і взуття. Щомісяця тут зможуть обслужити більше 600 чоловік. Як сказала начальник управління соціального захисту населення Волинської області Леся Воронюк, вже сьогодні в області є 18 територіальних центрів з обслуговування пенсіонерів, одиноких і непрацездатних громадян. Працівники центрів обслуговують понад 14 тисяч чоловік. При центрах створені побутові кімнати, магазини, в яких товари продаються за зниженими цінами. Найближчим часом працюватимуть майстерні лагодження одягу та взуття, для малозабезпечених відкриваються перукарні.

Богдан БЕРЕШ.
Волинська область.

Марафон — дітям

Десятки підприємств, організацій, приватних осіб взяли участь у проведеному в Одесі благодійному марафоні, мета якого — матеріальна допомога дитячим будинкам № 1 та № 3. В результаті установи, де виховуються малюки, що залишилися без батьків, одержали 1 мільярд 365 мільйонів карбованців, а також на кілька сотень мільйонів карбованців одягу, іграшок, медикаментів, харчів. Добра підмога в часи загальної скрути.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

На свої колеса

ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНОГО АВТОМОБІЛЕБУДУВАННЯ

В Україні все більше уваги приділяють розвитку вітчизняного автомобілебудування. У виконанні цієї важливої для економіки молодої держави програми активну участь бере і колектив акціонерного товариства «Новокраматорський машинобудівний завод». Саме тут сьогодні виготовляють обладнання для ряду потужностей металургійного комбінату «Запоріжсталь» з метою переоблаштування його на випуск виробів для автопромисловості. Зараз краматорчани закінчують виготовлення п'яти пресів на замовлення запоріжсталевців.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк.

БОМБА ДЛЯ ГОЛОВИ

Кримінал

Буквально за кілька кроків від корпункту «Голосу України» вчинено замах на голову Кіровоградської облспоживспілки Віталія Кондратюка. О сьомій ранку Віталій Михайлович, як завжди, зібрався іти на роботу. Відчинив двері і ...пролунав страшний вибух: двері квартири номер п'ять по вулиці Гагаріна, 9 розлетілись на дрізки. Від вибухової хвилі потерпіли сусідні квартири, повилітали вікна на першому й третьому поверхах, пошкоджено ліфт, сходи. За однією з версій спрацювала пластикова міна, яку встановив чи встановили невідомі зловмисники.

Кондратюка доставили в реанімаційне відділення з ураженням обличчя і рук. Зробили операції, однак, як стало відомо, врятувати зір не вдалося. Розкриттям злочину займається слідство.

За день перед цим о другій ночі в одному з будинків на сусідній вулиці Карла Маркса знайшли чоловіка з вогнепальним пораненням у голову. Поруч лежали пістолет і гільза. Потерпілого доставили в обласну лікарню, а прокуратура розпочала слідство.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

ПЕРЕВІРКИ НА ДОРОГАХ

Відлуння Чечні

Трасою з Вознесенська на Первомайськ випадає їздити не раз, і ніхто ніколи не зупиняв. А тут — один міліцейський пост, другий, і кожен перевіряє документи на автомашину, салон, багажник...

Один з офіцерів, коли пред'являв йому редакційне посвідчення, зізнався:

— Спеціальні наряди міліції вже ось більше місяця охороняють під'їзні шляхи до Південно-Української атомної електростанції. Є така директива міністра внутрішніх справ України з огляду на події в Чечні.

Вже пізніше з'ясовую: справді, надійшла в область отака директивна вказівка. І справді, зв'язана вона з подіями на Кавказі. Дудаєвські бойовики, як відомо, не раз заявляли, що в разі посилення дій проти них російської сторони вдадуться до терористичних і диверсійних актів за межами своєї республіки. Спробують, зокрема, влаштувати «другий Чорнобиль», підірвавши якусь з атомних електростанцій. Не обов'язково російську, не виключено, що й у якійсь іншій країні СНД, головне — привернути увагу світової громадськості.

Південно-Українська «атомка» розташувалася поблизу пожвавлених транспортних магістралей. Дістатися сюди досить просто. Отож керівництво МВС, УВС по Миколаївській області не могли не зреагувати на оті погрози з боку Чечні. На підмогу працівникам Южноукраїнського міського відділу внутрішніх справ, щоб забезпечити посилений контроль і охорону під'їзних шляхів до «атомки», прийшли колеги з Вознесенська, Первомайська, Арбузинки, Братська. Підключається інколи й «Беркут». В Южноукраїнську координує дії охорони оперативна група УВС. Безпосередньо на станції, де службу несуть наряди спецкомендатури, нині теж посилений режим.

Георгій ЧОРНОМОР.
Миколаївська область.

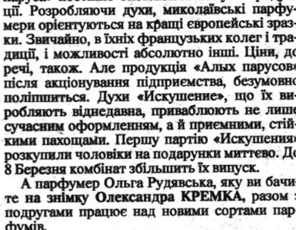

Приємні парфуми створюють чарівні жінки

Новинки

На миколаївському парфумо-косметичному комбінаті «Алые паруса» постійно оновлюють випуск продукції. Розробляючи духи, миколаївські парфумери орієнтуються на кращі європейські зразки. Звичайно, в їхніх французьких колег і традиції, і можливості абсолютно інші. Ціни, до речі, також. Але продукція «Алых парусов» після акціонування підприємства, безумовно поліпшиться. Духи «Искушение», що їх виробляють віднедавна, приваблюють не лише сучасним оформленням, а й приємними, стійкими пахощами. Першу партію «Искушения» розкупили чоловіки на подарунки миттєво. До 8 Березня комбінат збільшить їх випуск.

А парфумер Ольга Рудявська, яку ви бачите на знімку Олександра КРЕМКА, разом з подругами працює над новими сортами парфумів.

Фотоінформація

Ринда в дарунок

Нещодавно в штаб-квартирі Міжнародної морської організації (ІМО) в Лондоні відбулася церемонія передачі секретаріату ІМО подарунку від уряду України з нагоди вступу нашої країни до цієї авторитетної організації, членами якої є 148 держав.

Подарунок — хрустальну ринду з символами України та ІМО, виготовлену художником С. Кадочниковим на Київському заводі художнього скла, — генеральному директору ІМО У. О'Нілу вручив заступник міністра, директор департаменту морського і річкового транспорту Мінтрансу України Юрій Крук.

С. ФІЛІПОВ,
начальник протокольного сектора департаменту морського і річкового транспорту Мінтрансу України.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 509173.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311016.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.